(N°. 16.) (A°. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 25sten FEBRUARIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NOORD-AMERIKA.

WASHINGTON den 10 October.

Den 2den dezer heeft de kommandeur *Jacob Frederik Pereira Azambujo*, deszelfs geloofsbrieven als zaakgelastigden van *Z. M. den Koning van Portugal*, bij het gouvernement der Vereenigde Staten, aan den Secretaris van Staat overhandigd.

Vele onzer dagbladen varen heftig tegen dezen maatregel uit, voor welken wederom andere couranten deze publiciteit sedert eenige dagen hadden voorbereid. Eerstgenoemden blijven don *Miguel* afschilderen als een meineedigen, eenen bedrieger, en dienvolgens als onwaardig door een gouvernement erkend te worden; hetwelk betuigt alle staatkundige beginselen, op welke de betrekkingen van natie tot natie gegrondvest zijn, te eerbiedigen. Zij zien in niets eenen waarborg voor de duurzaamheid van de regering eens prinsen, die alle eeden en de heiligste regten der legitimiteit verkracht heeft, om geweldadiglijk aan eene kroon te geraken, welke hem niet toekomt, die hem door een gedeelte der natie wordt betwist, en in wier wettig bezit nog geene mogendheid hoegenaamd hem heeft erkend. Don *Miguels* agent, dien ons gouvernement zoo ligtvaardiglijk en overhaast officieel heeft toegelaten, bevond zich zeggen zij, in de Vereenigde Staten voor dat nog generaal *Jackson* tot president benoemd was, en had het vorig bestuur, zoo wij goed onderrigt zijn, hem doen weten dat hij niet in eene officieele hoedanigheid zou erkend worden. Het bedroeft ons het tegenwoordige bestuur eene verschillende staatkunde te zien volgen, en te moeten ondervinden dat het andere denkbeelden koestert omtrent de wettigheid der gouvernementen en omtrent het gedrag en karakter van staats-opperhoofden, voor welken alle schending van de bij menschelijke wezens heiligste verbindtenissen gering is, zoo zij daarmede slechts hun doel bereiken.

Het is voldoende, zeggen daarentegen de bladen die voor de erkenning van don *Miguel* door ons gouvernement gezind zijn, dat die Prins in Portugal regeert door den wil der natie, zoo veel dan als die wil zich heeft kunnen verklaren; hij is souverein met de daad en, volgens het leerstelsel der Vereenigde Staten is hij ook welligt vorst, om dat hij zijne verheffing van het volk heeft verkregen. Ons gouvernement heeft mitsdien regt gehandeld met hem als zoodanig te erkennen en de, tusschen de beide staten bestaan hebbende oude en vredelievende betrekkingen te herstellen, zonder zich te bekreunen om het persoonlijk gedrag van den persoon, die de teugels van den staat in handen heeft, of om de eeden of verpligtingen, welke hij bij het aanvaarden van den troon mogt hebben geschonden. Al ware hij zoodanig als men hem heeft voorgesteld dan mogt evenwel ons gouvernement niet weigeragtig blijven in hem te erkennen al wederom om dat hij door zijn eigen volk is erkend geworden. Had ons gouvernement eenen anderen weg gevolgd, zou het misschien deszelfs betrekkingen met eenige andere monarchijën behooren te lochenen. Het heeft zich de vraag moeten stelen, niet welke staatkunde zullen de andere Europesche mogendheden aannemen, maar wat doet Portugal? Men geeft voor dat onze erkenning van don *Miguel* als Koning ontevredenheid wekken kan bij het gouvernement van Braziliê, met hetwelk wij veel meer belang hebben in goede verstandhouding te zijn, dan met dat van Portugal. Keizer don *Pedro* kan ons het regt niet betwisten, om den vertegenwoordiger van eenen Koning *de facto* te ontvangen.

Zie daar de verschillende oogpunten, waaruit de dagbladen van ons land dit gewigtige vraagstuk beschouwen. Wat de meening der natie betreft, zoo veel zich daarover nu reeds laat oordeelen, schijnt de maatregel der regering haar geen genoegen gegeven te hebben.

RUSLAND.

ODESSA den 28 October.

Z. M. de Keizer heeft, onder dagteekening van 1 (13) dezer, uit Petersburg het navolgende rescript aan de ingezetenen van Odessa gerigt.

„ Het tijdvak van den oorlog met de Ottomannische Porte heeft ons nieuwe bewijzen geleverd van den voorbeeldeloozen ijver, waarmede onze getrouwe onderdanen van allen stand, maar inzonderheid de bewoners van de aan Turkije grenzende provinciën bezield zijn, die zich bevlijtigd hebben om tot alles bij te dragen, wat den roem onzer dappere strijders kon verhoogen.

„ Te melden van dezen algemeenen wedstrijd hebben wij met het levendigst genoegen opgemerkt, dat de ingezeten der stad Odessa alles hebben aangewend, hetgeen de dienst van den staat kon bevorderlijk wezen.

„ Behalve levensmiddelen, door hen aan de armeën verschaft, zijn door hun toedoen hospitalen voor zieken en gekwetsten opgerigt, en aan de dappere verdedigers des vaderlands de krachtdadigste en edelmoedigste hulp en verzorging verleend.

„ Den zoo prijzenwaardigen ijver der inwoners van Odessa bij deze alle regt latende wedervaren, is het ons tevens aangenaam hun onze dankbaarheid te kunnen betuigen, terwijl wij ten volle zijn overtuigd dat hunne liefde en gehechtheid voor troon en vaderland hun onze keizerlijke opmerkzaamheid en onze toegenegenheid steeds waaardiger zullen doen maken."

In de courant van heden, leest men het volgende: „ Daar zich eergisteren in eene woning, van de door Joden bewoonde straat Prevbraschenskaja, eene ziekte heeft geopenbaard, welke door de geneesheeren als besmettelijk is geoordeeld, zoo heeft de overheid zich genoodzaakt gezien, op nieuw en wel onverwijld maatregelen te nemen, welke men niet langer noodzakelijk had geacht, doch die onvermijdelijk zijn geworden, en wier aanwending in den afgeloopen zomer zoo doeltreffende is bevonden. Het smert, te moeten zien dat ongeval ons wederom voor eenige van de herkregen gerustheid en het herstelde vrije verkeer berooft; wij willen echter hopen, dat dit niet van langen duur zal zijn; dezelfde maatregelen zullen ook denzelfden uitslag hebben. Zoo slechts alle ingezetenen, even als te voren, de overheid behulpzaam zijn met die ijver en die onderwerping, waarvan zij zoo vele blijken hebben gegeven, dan zal deze nieuwe uitbarsting van krankheid des te gemakkelijker worden gesmoord, daar wij weten dat het kwaad zich tot slechts een punt bepaalt, terwijl wij in den afgeloopen zomer van alle kanten door de pest bedreigd werden, en men niet dan door het bezoeken van huis voor huis, zoo ver kwam dat men den gezondheids toestand der stad en hare omstreken, alsmede de punten leerde kennen, waar de pest inderdaad bestond. Het sedert gisteren morgen begonnen onderzoek zal welligt doen ontdekken, waar de tegenwoordige plaag haren oorsprong heeft, of hoe het mogelijk was dat zij, ongeacht de in het werk gestelde algemeene reiniging en verdere maatregelen van voorzorg, en na zulk eenen langen tijd alle gemeenschap gestremd te hebben gehouden; gedurende welken geen pestgeval zich heeft opgedaan, verscholen heeft kunnen blijven. Er zijn op nieuw vijf menschen door de ziekte aangevallen geworden, waarvan gisteren ochtend een oud man is overleden. Deze vijf personen, mitsgaders 54 andere min of meer met hen in aanraking geweest zijnde lieden, zijn naar de haven-karantaine overgebragt. De wijk der stad waar zij woonachtig waren, alsmede twee eenzaam staande huizen, welk insgelijks door deze lieden waren bezocht, geweest, zijn van het overige der stad afgesloten geworden. De geneesheeren *Martin*, *Salos* en *Carruthers*, die bereids zulke gewigtige diensten hebben verleend, zijn gisteren met de reiniging der verdachte huizen begonnen. De stad is gesloten en niemand mag haar verlaten, of daar binnen komen. De regering heeft maatregelen genomen, om de onlangs voor de barrieres opgeslagen markten en andere inrigtingen weder te organiseren. Te gelijkertijd met deze bedroevende gebeurtenis, welke de stad op nieuw aan den pas daarvan bevrijden dwang onderwerpt, is ook weder het militaire kampement in werking gekomen. Dezen morgen in het laatste bataljon naar buiten gerukt. De kommissarissen voor de onderscheiden wijken der stad, begaven zich gisteren ochtend naar Zijne Excellentie den gouverneur-generaal, en namen des avonds weder dezelfde dienstverrigtingen op zich, welke gedurende den zomer aan hen waren opgedragen geweest."

FRANKRIJK.

PARIJS den 15 November.

De uit Morea terug gekomen schepen en fregatten, welker onttakeling was aangekondigd, worden integendeel op nieuw geapproviandeerd en tot eenen anderen togt gereed gemaakt, men gelooft dat zij bestemd zijn tot het overbrengen van landingstroepen naar Algiers, en dat het gouvernement stellig besloten heeft, een einde aan het geschil met dien Barbarijschen staat te maken.

Te Rouaan is onlangs aan den beroemden Compositeur *Boïeldieu*, door de leden van het Orchest des schouwburgs, met den Orchestmeester *Schäffner* aan derzelver hoofd; eene serenade, voor deszelfs logement gegeven. De overheid heeft hierin het misdrijf van nachtgerucht, stopping van 's heeren straten en van verboden zamenscholing wanen te zien; te vergeefs is ter verdediging van den heer *Schäffner* aangevoerd geworden, dat er nog kort geleden, insgelijks serenades gegeven waren geworden aan den kolonel der nationale garde, aan den kolonel der koninklijke garde en aan eenen stedelijken kommissaris, zonder dat zulks aanleiding tot eenige de minste vervolging had gegeven, terwijl de wet evenwel voor allen gelijk behoort te wezen. De heer *Schäffner* is door den vrederegter veroordeeld geworden tot eene boete van elf franken en de kosten van het proces. Er is onmiddelijk tot vinding dezer geringe som eene inschrijving geopend geworden, onder den titel van *Harmonische inteekening*. De vrederegter was onder anderen van oordeel, dat men zeer gemakkelijk het nachtgerucht op de publieke straat had kunnen vermijden, door de serenade op eene binnenplaats te geven, en dat, zoo er al geene binnenplaats aan het logement voor handen was, er toch wel ergens in de buurt eene geweest zou zijn; op de aanmerkingen, dat er geene stopping der publieke straat had plaats gehad, was zijn antwoord even bondig, te weten; dat de straat toch niet zoo ruim geweest zal zijn, als wanneer zich niemand in dezelve had bevonden.

Mengelwerk.

LEVENSBERIGT AANGAANDE *DON MIGUEL*.

Op den 17 Julij dezes jaars is te Gent bij den boekverkooper *L. Mestre* in het licht gekomen een werkje, getiteld: *Examen Impartial de* L'ACTE, *fait par les pretendus trois Etats du Royaume de Portugal, assemblés à Lisbonne le* 23 *Juin* 1828, *par M. M.***, Emigrés Portugais.* Dit *Examen* is zeer belangrijk, maar te uitvoerig om in onze *Mengelingen*, al ware het ook bij uittreksel, te kunnen overgenomen worden; doch dit *onderzoek* is gevolgd van eene *Notice Biographique sur Don Miguel;* hetwelk zeer wetenswaardige, en elders, zoo veel wij weten, niet medegedeelde bijzonderheden betreffende dezen geweldenaar. „ Veel geschriften zijn in het licht gegeven, (zeggen de schrijvers van dit werkje in hun *Avant-propos,*) zoowel in het Portugeesch, als in andere talen, niet alleen met oogmerk om de regten van Don *Pedro* en van zijne dochter op de kroon van Portugal te betoogen, maar ook om het antwoord niet schuldig te blijven op de duizende van ongerijmdheden, welke op dit onderwerp uitgestrooid zijn. Het schijnt echter dat men in het algemeen het *voor* en *tegen* dezer zaak niet genoeg kent. Derhalve verlangende, zoo veel zulks in ons vermogen is, de regtvaardigheid onzer zaak in het allerhelderste daglicht te stellen, hebben wij ons voordeel gedaan met de werkzaamheden onzer landgenooten, en wij hebben zelfs één dier geschriften doen herdrukken, met eenige verandering van den titel, en bijvoeging, deels van eenige toelichtende aanteekeningen, deels van eenige bewijzen, die wij geput hebben in andere *geschriften* of *Brochures*, die over deze aangelegenheden in het licht gekomen zijn. Maar inzonderheid is het ons van een dringend belang voorgekomen, om dien *lieveling*, niet van het menschelijk geslacht, maar van de *Quotidienne*, dien *Titus* der Redacteurs van dat blad, bij het Europische publiek wat nader bekend te maken: en het is om die reden, dat wij bij ons *Examen* gevoegd hebben een *Levensberigt* betreffende Don *Miguel*."

Wij zullen getustelijk durven vragen aan allen, die immer dit levensberigt zullen gelezen hebben, wanneer zij bedenken dat er nog in Europa, of in eenig ander deel der geciviliseerde wereld, een mensch leeft, (indien *hij* den naam van *mensch* dragen mag), die zonder te vreezen om de eer, de gezonde staatkunde en de deugd te schenden, de verdediging op zich durft te nemen van een monster als Don *Miguel*, en zijn gedrag te willen regtvaardigen! Zou dit niet een hoon zijn aan al wie er door eer of waren roem in alle Natien uitblinkt!

Eene luisterrijke geboorte of afkomst is niet altijd een bewijs van verdienste; want, uit een wijsgeerig oogpunt beschouwd, is de deugd veel min het resultaat der geboorte, dan van eene zorgvuldige opvoeding en van de achting die elk weldenkend mensch voor zich zelven koestert. Of de mensch het daglicht aanschouwd hebbe in het purper of onder een stroodak, hij zal daarom nimmer de achting van het algemeen verwerven, wanneer zijne daden niet in overeenstemming zijn met zijne pligten en met de deugd. Don *Miguel* is, wat zijne afkomst en geboorte betreft, buiten twijfel een der uitstekendste Prinsen van Europa. Niemand is onkundig van den luister en den ouden adeldom der huizen van Branganza, van Bourbon en van Oostenrijk, waarvan hij een afstammeling is; maar dewijl de eerste indrukken eerst langen tijd daarna, of ook soms wel nooit worden uitgewischt, zoo ondervindt ook Don *Miguel* de gevolgen der slechte opvoeding, die hem is te beurt gevallen. Zijn vader is zelden gelukkig geweest in de keuze der onderwijzers, aan wier leiding hij de opvoeding zijner kinderen toevertrouwde; maar zonder nu daarover breeder te willen uitwijden, om niemand hunner te misprijzen, die bij toeval een braaf eerlijk man zou mogen geweest zijn, en ook niemand te loftuiten van die schelmen, die, terwijl zij het hart der Vorsten en der edelen in hunne jeugdige jaren bedervende, zijn de eerste oorzaak van het ongeluk der familien, der tronen en der natien, is het altijd zeker, dat de deugd en de kennis, zoowel als de gehoorzaamheid aan zijnen vader, nimmer de hoedanigheden zijn geweest, op welker bezit Don *Miguel* zich toegelegd heeft. Het is dus geenszins verwonderenswaardig dat Don *Miguel* alles veronachtzaamd hebbende jegens Don *Joao VI*, wat hij hem als zoon en als onderdaan verschuldigd was, zich zelven dus als het ware voorbereid hebbe om ook op gelijke wijze ten eenige tijde met voeten te treden, alles wat hij aan zijnen broeder en aan zijne broeders dochter, zijne Souvereinen geworden, zoude schuldig zijn.

De stieren-vechters, de stalknechten en andere dergelijke snaken uit de heffe des volks, zonder opvoeding en zonder zeden, zijn altijd de begunstigde gezellen geweest der jeugd van Don *Miguel;* hij verachtte alle edellieden van aanzien, alle deftige lieden, alle menschen van eer en deugd; hij vermeed altijd den omgang met geleerde en wel onderwezen personen, die men hem, in weerwil hunner wijsheid en deugd had voorgesteld, als vijanden van den godsdienst; op deze wijze werd hij ook voorbereid om een schijnheilige *(tartufe)* in den godsdienst te worden zoo wel als in de staatkunde, zoo veel als hem zulks zijn natuurlijke aanleg zonder eenige stelselmatige of methodieke beschaving veroorloofde. Wij willen noch gestreng noch onverbiddelijk zijn; en zonder daarom juist de tegenstrijdigheden de zwakheden en de zotheden der eerste levensjaren te willen verontschuldigen, willen wij dezelve echter ook liefst niet vermelden, hoezeer men in Vorsten nimmer met onverschilligheid moet aanschouwen zulke buitensporigheden en zwakheden die gestrengelijk zouden gestraft worden in kinderen zelfs uit de allerlaagste klassen der Maatschappij. Maar nimmer kunnen wij vergeven zulke trekken, welke blijk dragen van opzettelijke boosaardigheid geschikt om te vernietigen dien oorspronkelijken aanleg van goedheid en van mededoogendheid, welke de ingeboren eigenschap van het menschelijk geslacht zijn. Een jong mensch die vermaak schept en zijne uitspanning zoekt in ongelukkigen te zien lijden, hen smarten te doen ondergaan, hen te folteren, zonder eenig ander doel dan om eene wreede lust te boeten, om genot te hebben van en zich als het ware te voeden *met* een onnatuurlijk en onmenschelijk vermaak, verdient buiten twijfel dat men hem met blaam overdekke: zoodanig echter was Don *Miguel* in zijne jeugd, die zich al van zijne eerste jeugd af vermaakte met de oogen uit te steken aan Visschen, die hij daarna levendig in de vijvers wierp. Hij kwetste Honden, Schapen en Kalveren, alleen om die beesten te zien lijden, spartelen en jammeren; hij hitste Doghonden op, om de voorbijgangers te doen bijten, hij liet zelve in de appartementen van het Paleis en in die van verschillende lustpaleizen woedende Stieren binnen loopen; hij deed hen de knechten na jagen, die dikmaals door die razende dieren gestoten en gewond werden, en den Hemel dankten als zij er met de doodelijkste schrik afkwamen; maar dan juist lachte Don *Miguel* luidkeels, als of het een verkwikkelijk en aangenaam schouwspel was. Dit was het voorspel der wreedaardige vermaken, die hij eens genieten wilde, toen hij, daags na de willekeurige executie welke den 6 Maart l. l. te Lissabon plaats had, zich naar den Taag begaf, voorgevende dat hij een der schepen die tot de expeditie tegen Terceira bestemd waren in oogenschouw ging nemen, en aan de roeijers bevel gaf om hunne rigting te nemen naar den kant van *Caes do Sudré*, ten einde het uitzigt te kunnen genieten op de hoofden der onthalsden, die nog geheel bloedig vastgenageld waren aan palen tegen over den *Almada.*

Nero had nog minder wreedheid; van *Caligula* en *Vitellius* zijn ons eenige trekken bekend geworden, welke gelijkenis hebben met die van Don *Miguel.* En indedaad wie behagen schept in het afschuwelijk schouwspel der strafoefeningen ook dan zelfs wanneer de straf niet onregtvaardig is, kan niet anders dan voor een wreed bloedgierig mensch gehouden worden, die voedsel en genot schijnt te vinden in de wraak der wetten.

Wat zal men er van zeggen, wanneer de geregtigheid met voeten getrapt wordt, en de zoogenaamde Koning zijn vermaak vindt om het afgrijsselijk tooneel te beschouwen, hetwelk de bloedige afgehouwen hoofden dezer onschuldige slachtoffers opleveren.

Wij zullen niet spreken van buitensporigheden van eenen anderen aard, die zijn verblijf te Rio de Janeiro gekenschetst hebben, noch van den wreeden en gruwelijke dood die hij, nog slechts tien jaren oud zijnde, eenen knecht aldaar heeft doen ondergaan. Zijne bedrijven in Portugal zijn voldoende om in een helder daglicht te stellen welk eene soort van mensch hij was, en zijne verdiensten in alle opzigten te doen bekend worden. Eene factie had het voornemen gevat om aan *Joao* VI, voor het minst zijn' troon te ontweldigen en hem van denzelven afstootende zich van de teugels des bewinds meester te maken, ten einde dezelven in handen te stellen van iemand die alles opgeofferd heeft aan de drift om te regeren. Ter bereiking van dit oogmerk heeft de factie zich bediend van het voorwendsel der Constitutie van 1822, welke zij onwettig noemde en als zoodanig behandelde, niet tegenstaande de Koning zich door eigene vrijwillige daden voor die partij verklaard had.

(Het vervolg hierna).

ADVERTENTIËN.

De Raad Commissaris voor de Inlandsche Bevolking, enz., brengt door deze ter kennisse van alle die Slaven en Slavinnen, welke zich bij hem vervoegd hebben, om, naar aanleiding van de publicatie van den Gouverneur Generaal, in dato 10 | 17 Julij 1829, ten Kantore der Registratie kosteloos te worden ingeschreven, dat aan hun verlangen bereids is voldaan, en dat hij op aanstaande Maandag den 1 Maart, van *acht* tot *twaalf* uren ten zijnent zal vaceren, om de schriftelijke bewijzen dier inschrijving aan hen uit te reiken.

De Raad Commissaris voornoemd,
E. S. MOORLANDER.

TRANSPORTEN.

Den 17^den^ Februarij 1830. C. P. VAN DEN ABÉLE, aan J. DOMPIG, van het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat,* bekend onder L^r^. D. N°. 483.

Den 18^den^. L. THIJM, *qq.*, voor R. LE CHEVALIER, *qq.*, aan RICHARD ANDREAS LODOLPHE NOBEL en MATHIAS JORISSEN, van 50 | 1440 parten in den Houtgrond *Onoribo*, en in de Plantagiën *Halle in Saxen, Groot Cuylenburg* en *Courtvlugt.*

» N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civiele en Crimineele Justitie,* aan JB. GOEDE, van het Huis en Erf, aan de *Kromme Elleboog Straat,* L^r^. A. N°. 94.

Den 22sten. JOHANNA VAN HUIJS, aan HAZARD van J. SIMON, van 2 bloote Erven op den hoek van de *Weide* en *Rust en Vrede Straten.*

Paramaribo den 25 Februarij 1830.
De fung^e^. Secretaris,
G. S. DE VEER.

Al degenen, welke over den Jare 1829 nog eenige vorderingen mogten hebben, ten laste van het *Publiek Ministerie,* in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, worden verzocht, hunne rekeningen deswegens, uiterlijk voor den 15^den^ Maart, c. k. in te dienen, ten Burele van den Procureur Generaal, ten einde na accoord bevinding, de betaling derzelver rekeningen, zoude kunnen worden bevorderd.

Paramaribo den 22 Februarij 1830.
De Tweede Commies ten Burele van den Procureur Generaal, en op last van denzelven,
CHs. LIONARONS.

Over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal de ondergeteekende *qq* door de Vendumeester M. A. SALOMONS, op publieke VENDU doen verkoopen: een HUIS en ERVE, staande en gelegen aan de *Wageweg Straat,* bekend onder L^r^. D. N°. 81 en aankomende CONSTANTIA van DAPHINE van ROCHETEAU.

Ter informatie der *Veil-Conditie* en bezigtiging van voornoemd Gebouw, kan men zich adresseren, bij de Vendumeester voormeld.

Paramaribo den 20 Februarij 1830.
WM. ABKENIUS *qq.*

Kapt. L. TEUNIS, voerende het Brik-Schip *de Hoop,* is voornemens in het laatst dezer maand zijne Brievenzak te sluiten en de reis naar *Rotterdam* aannemen.

Paramaribo den 24 Februarij 1830.

---

* * Ter dezer Drukkerij zijn te bekomen:
Gemeenzame leerwijze om het Basterd of *Neger-Engelsche* Taal, zeer spoedig en gemakkelijk te leeren verstaan en spreken.
Eerste, Tweede, Derde en Vierde SPELBOEKJE, door den *Schoolopziener* H. WESTER.
Wissels voor *Uitgaande Regten.*

Ter Drukkerij van de ERVEN J. BRINK.